

Anděl

- C Ami C G7**
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C Ami C G7 C
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
Ami C G7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C Ami C G7 C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.
- C Ami C G7**
R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C Ami C G7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C Ami G7 C Ami G7(F) (G) C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.
2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujete ptáky,
debatujete o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.
- R:
3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.
- R:

Azbuk

G D A7 D

- D A7 D**
1. Já sledoval jsem Azbuka, měl mundúr ze Sojůzu,
A7 D
jak Gottwald kouřil čibuka a kupoval si blůzu,
G D E7 A7
ta blůza byla z Turecka a Azbuk zíral zhruble,
D A7 D
když musel sáhnout do vrecka a platit čtyři ruble.
2. Pak v dalším kšeftě za chvíli já viděl jsem jej opět
kupovat dámskou košilku a kalhotky číslo pět,
pak na vysokém podpatku si k tomu koupil perka,
snad kupuje to pro matku, snad dostane to dcerka.
3. Když kupoval si paruku a punčošky a rtěnku,
já opakoval azbuku písmenko po písmenku,
však jalo se mě zděšení, když koupil přízi v klubku:
"Vot vo svobodnom vrémeni ja būdu vjazát' jupku!"
4. Když přízi sbalil vesele a spěchal sukni plésti,
já tázal se jej nesměle, která že má to štěstí,
a vidím jak se červená a odpovídá skromně:
"Jsem poručice Jelena a sukně bude pro mě!"

Písničkářský bacil

- Ami**
1. Jednou před lety snídal Gustav tablety,
G F E
vzteklý na ptáka, který zpíval Třešňáka,
Ami
pták sed' na budku, pak si vzpomněl na Hutku
C G C
a když přešel na Kryla, už lekce stačila.
E Ami
Jó, Gusta křikl : "Hrom aby to bacil,
C G F E
rozmoh' se tu nakažlivý písničkářský bacil,
Ami
vod tý náказы nepomůžou zákazy,
C G C E Ami G E Ami E
poradím se s Vasilem, co počít s bacilem." **Ami G E Ami E**
2. V běsu zavlilém kopli Hutku za Krylem,
že snad v exilu vymaní se bacilu,
Charlie Soukupe, vsadili tě do kupé,
Vládu Veita s Třešňákem poslali hitlákem.
Jó, aby čistka neskončila v púlce,
přibalili Karáska i Vokatou i Schultze,
pro klid soudruhů Benýška a Neduhu,
zatočili s bacilem Gusta s Vasilem.
3. Mikeš z dědiny rve si dneska šediny,
neb vrabci na střeše cvrlikají Dobeše,
v tónu nedbalém Nohavicu s Plíhalem,
celou scénu folkovou, Nose i Voňkovou.
Jó, znějí Lutka (Hoffman), Jahelka i Merta,
Paleček i Janík, ba i skřeky Jima Čerta,
Vasil s Gustavem před pohřebním ústavem
unaveně zafuní - bacil byl imunní.

Bratříčku, zavírej vrátka

- Ami C**
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
G E7
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
F E
přijeli v hranatých železných maringotkách.
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.
- Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi**
R: Prší a venku se setmělo,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi Ami Emi
tato noc nebude krátká,
Ami Emi F Ami
beránka vlku se zachtělo,
F Ami E
bratříčku, zavřel jsi vrátka?
3. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.
- R: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
F Ami F Ami F Ami F Ami
bratříčku, zavírej vrátka! Zavírej vrátka!

Bivoj

Ami G Ami E Ami

1. **Ami** **G** **Ami E**
Z chyže pod horama hotel Panorama buduji,
Ami **E** **Ami**
maje po levici svoji polovici svalnatou,
G **Ami**
v tom panoramatu mezi horama tu sleduji
E **Ami**
pannu pololvici s horní polovicí hřivnatou,
C **G** **C**
panna pololvice řízek z královice smažila,
G **E**
mýdlem polila se, potom holila se v poklusu,
Ami **G** **Ami**
vypadala směšně, když se bezúspěšně snažila
G **Ami**
horní polovici dáti k dispozici cirkusu,
C G Ami E Ami E Ami E Ami G Ami E Ami
la la la ...
2. V hrsti perořízek, jedl Nero řízek v jeteli,
vzadu Apeniny, kilo huspeniny v popředí,
vsedl do žiguli strýce Caliguly, chcete-li,
vzal na půdě lati, jel si udělati prostředí,
v stínu Kolosea seděls' v karose a netušil,
že je volovinou hrát si s hořlavinou u latí,
vatra nectila tě, bratranec ti latě vysušil,
domy plápolaly, požár udolali mulati,
la la la ...
3. Povím třemi slovy, co se Přemyslovi povedlo,
jeda v čele voje, našel u Bivoje Libuši,
Líba drapla dýku, křikla na vladyku: "Nemehlo!
Kde si bol tak dlho?", Bivoj popadl ho za uši,
na hrb si ho hodil, pak se k hradu brodil potoky,
znaje, našlápne-li někde na šrapnely, vyletí,
jeden vylekanec zařval: "Hele, kanec divoký!",
pak to ohlodali, do knížek to dali pro děti,
la la la ...
4. Kterak, na mou věru, zahnat nedůvěru k vrchnosti,
když mě kontrolují, i když na Metuji vesluji,
čtu si Dürrenmatta a mám dilemata s věrností,
krátce před zatčením žiji s přesvědčením ve sluji,
a když na pivo je, myslím na Bivoje - zemana,
čtu si Calderona, myslím na Nerona - paliče,
doma v polici je tajná policie schovaná,
tak si na němého hraji v domě mého holiče,
la la la ..., tak si na němého hraji v domě mého holiče ...

Bridge

1. Seděl jsem u vody, baštil jsem paštiku,
že jsem měl důvody, stražil jsem na štiky,
stražil jsem na štiky, popíjel truňk,
načež se z rybníku ozvalo "žbluňk!"
2. Spatřil jsem, zmámený, slečinku kouzelnou,
házela kameny ručinkou sádelnou,
že jsem měl upito několik piv,
já, staré kopyto, jsem na ni kýv'.
3. Sedla si na hýždě k rybníku na blatech,
rozsedla hlemýždě, měla flek na šatech,
měla flek na šatech, na šatech flek,
v červených kačatech jsem si k ní klek'.
4. "Koukněte, slečinko, nedbejte na fleky,
zhubněte malinko, obujte kramfleky,
přijďte z prádelny, flek bude pryč,
svět bude nádherný, budem hrát bridge."
5. Seděla v čepečku, slzičky na kraji:
"I vy můj blbečku, já karty nehraji,
hraji jen mariáš, kanastu, skat,
že jste jak Goliáš, chci s váma hrát."
6. Než jsem se dobelhal s kanastou kapesní,
slečinku obelhal sličný pan nadlesní,
sličný pan nadlesní, nadlesní pán,
čepičkou noblesní zkrížil mi plán.
7. Tak se té slečince dostalo pohybu,
já sedím v houštině a stražím na rybu,
smírím se s kapříkem, pak půjdu pryč
zahrát si s lesníkem bridge.

Darwin?

1. Svět byl kdysi rozdělen na zájmové sféry,
kdo nechtěl být 'přivtělen', musel vlastnit kvéry,
k zabránění panice roztáhly se dráty,
vyznačily hranice, a tak vznikly státy, ach jó.
2. Státy měly povahu zuřivého býka,
dovolím si úvahu, corridy se týká:
vezmi hadr červený - býk je z něho jelen,
a pak mezi jeleny bude jelen vtělen, ach jó.
3. Kouká býček nebohý na skutečnost prostou:
místo rohů parohy na hlavě mu rostou,
rozvíjí se všestranně, okusuje hloží,
jeví zájem o laně a vesele se množí, ach jó.
4. Hajný řeční o míru, o nadšení z práce,
mezitím mu v revíru vzrostla populace,
oblékl si halenu, zavolal si lovce,
aby mu prý z jelenů nadělali ovce, ach jó.
5. Místo lovců zeshora poslali mu vědce,
vědec je však potvora a genetiku nechce:
'Buržoazní pavědi ztěžují nám práci,
z půlky budou medvědi a z druhé půlky ptáci, ach jó!'
6. Že je věda vznešená, nezná kompromisy,
dal jelenům do sena Lysenkovy spisy,
vysoká se nažrala předepsané dávky,
velká změna nastala, ale - chyba lávky, ach jó!
7. Jelen není nadšený, že není, co býval,
z laní že jsou kačeny a on sám je - mýval:
'V postavení zoufalém pokusím se přežít,
lépe býti mývalem, nežli vůbec nežít, ach jó!'
8. Kačeny i mývali mají rádi vodu,
potají se stýkali - dali základ rodu,
nahore se radují z územního zisku,
u potoků hodují stáda ptakopysků, ach jó.
9. Zatímco se velmoži těší svému vlivu
lidstvo už se nemnoží - oddává se pivu,
nikdo už mu na hroby nepřinese věnce,
jsme tu svědky choroby zvané dekadence, ach jó.
10. Objevil se jedinec mezi ptakopysky,
obhlédl svůj zvěřinec, olízl si pysky:
'Odstraníme hranice! Otevřeme dvěře!
Dáme místo v kronice ptakopysčí éře, ach jó!'
11. Zvířena je nevinná, nezná, co je otrok,
nepřečetla Darwina a neví, co je pokrok,
otevřeli hranice, podlehli tak dravcům,
a než přišly opice, patří vláda ssavcům, ach jó.
12. Od opice k člověku je už jenom krůček,
najednou jsme v pravěku: Homo peče bůček!
Homo se nám rozmnoží - základ pro starověk,
potom sáhne po noži - a je z něho člověk, ach jó.
13. Člověk ruce přiloží k společnému dílu,
z vítězů jsou velmoži, dosahují cílů,
ti pak, kteří prohrají, rezignují k pivu,
pomalu nám vznikají nové sféry vlivu, ach jó.
14. Svět je totiž rozdělen na zájmové sféry,
kdo nechceš být 'přivtělen', musíš vlastnit kvéry,
k zabránění panice roztáhnou se dráty,
vyznačí se hranice - a zas máme státy, ach jó ...

Děkuji

- Ami** **G**
1. Stvořil Bůh, stvořil Bůh ratolest,
Ami
bych mohl věnce vázat,
G
děkuji, děkuji za bolest,
C
jež učí mne se tázat,
G
děkuji, děkuji za nezdar:
Ami **E**
ten naučí mne píti,
Ami **G**
bych mohl, bych mohl přinést dar,
Ami **F E**
byť nezbývalo síly,
Ami **F** **Ami** **E**
děkuji, děkuji, děkuji.
2. Děkuji, děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí,
pokoře, pokoře pro radost,
pokoře bez područí,
za slzy, za slzy děkuji:
ty naučí mne citu,
k živým, jež, k živým, jež žalují
a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.
3. Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
děkuji za to, že utká se
láska a nevraživost,
pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
děkuji za ohně vzplanutí
i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji,
4. Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonala díla,
za to, že, za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
F
beránku, děkuji,
Ami **G E**
marně jsi neumíral,
Ami **F** **Ami** **G E** **Ami**
děkuji, děkuji, děkuji, děkuji, děkuji...

Důchodce

- Ami C Ami C**
1. Kalhoty roztřepené na vnitřní straně,
Ami C Ami C
zápěstí roztřesené a seschlé dlaně,
E7 Ami E7 Ami
kterými žmoulá kůrku chleba sebranou z pultu v závodce,
E7 Ami E
tak tedy říkejme mu třeba důchodce.
2. Rukávy u zimníku odřením lesklé,
čekává u rychlíků na zbytky ve skle,
stydlivě sbírá nedopalky ležící v místech pro chodce
a pak je strádá do obálky, důchodce.
- F Ami**
*: V neděli vysedává na lavičce v sadech
G7 Ami
a starou špacírkou si podepírá ustaranou hlavu,
F G
sluníčko vyhledává, naříká si na dech
E
a vůbec nikdo už mu neupírá právo na únavu.
3. Na krku staré káro a úzkost v hlase,
když žebřá o cigáro, zlomí se v pase,
namísto díků sklopí zraky a není třeba žalobce,
G F G Ami G Ami
když vidím tyhle lidský vraky, třesu se strachem před přízraky,
F E Ami
že jednou ze mne bude taky důchodce ...

Gero

- Ami**
1. Na čele hradní posádky jel Gero vybrat desátky,
E
by oslaviti mohl státní svátek,
leč prázdné město, ves i bor, neb Sasík, Prajz i Branibor
Ami E
už dávno přestal strádat do prasátek.
Ami
Už nechce platit hradu hry, přes Čechy vytáh' na Uhry,
Dmi
tam na Dunaji nalodil se na vor
Ami
a proti proudu pádluje a vesele si jódluje
E Ami Dmi E Ami E Ami
jak Štajerák, jak Tyrolák či Bavor.
2. Vzal Gero jako urážku, že nikdo nechtěl bumážku
a povolení k vystavení pasu
a že dokonce farnosti už dělají mu schválnosti
a nechtějí mu plnit státní kasu.
Je divu, že je naštvaný, když uteče mu poddaný,
jenž vystaven byl léta jeho péči,
a že se cítí uražen, když fůra mužů, fůra žen
se z jeho péče u sousedů léčí.
3. Zří Gero oheň na střeše a alarmuje Mikeše,
by polapil tu nevolnickou cháttru,
a Mikeš v roli spojence jde chytat Němce pro Němce,
neb prospívá to ledvině a játru.
A Pepa - ručky vod práce se plíží podél paláce,
jenž ukrejšvá se v malostranských střechách,
a s tváří lovce mamuta jde vykrádati auta,
jež zanechali Braniboři v Čechách.
4. Proč by si jeden nepokrad' - jó, v tom je Pepa demokrat
a šikulovi má být dána šance,
my přežili jsme Habsburka a dneska máme wartburka
a tuzexový konto v Živnobance.
Pak odstartuje po lupu na víkendovou chalupu,
tam s kamarády švihne pivní kůru
a, na poměry skuhraje, ví, že to zas nák uhraje
[: a už se těší na demokratůru. :]

Gulášová políčka

D G A7

1. Já před necelou hodinou
jsem měla konflikt s rodinou,
prý nesluší se na dívku
jíst gulášovou políčku
v buffet bez gardedámy,
v buffet bez gardedámy.

2. Teď v baru Petra Gottlieba
už milenec mě nelíbá,
ten pán se ke mně nehlásí,
vždy velmi tiše prohlásí:
zlé pryč a Pánbůh s námi,
zlé pryč a Pánbůh s námi!

*: Pan Bezruč za to nemůže,
že na nábytek střádám
a místo ódy na růže
teď blbě písně skládám,
však jednou přijde sobota,
já spáchám píseň pro Gotta,
a než se půlnoc překulí,
Gott bude zpívat fistulí:
mám rozprávkový dom
s vysokou strechou kdesi pod nebom...

Král a klaun

G C G C G C

- D C G C G C G C G**
1. Král do boje táh', do veliké dálky,
C G D7 G
a s ním do té války jel na mezku klaun,
D C G C G C G C G
než hledí si stáh', tak z výrazu tváře
C G D7 G
bys nepoznal lháře, co zakrývá strach.
D7 G
Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
A D7 C#7 D7
místo zvonku cinkal brněním,
C G C G C G C G
král do boje táh', do veliké dálky,
C G D7 G H C G A7
a s ním do té války jel na mezku klaun.
2. Král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice páčil a dobýval měst,
klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,
jak smývali v páře prach z rukou a krev.
Tiše šeptal při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
místo loutny držel v ruce meč,
král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice páčil a dobýval měst.
3. Král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul,
když v noci byl klid, tak oklamal stráže
a, nemaje páže, sám burcoval lid.
Všude křičel do té hrůzy, ve válce že mlčí Múzy,
muži by však mlčet neměli,
král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.
4. Král do boje táh', a v červácích vlídných
zřel, na čele bídných jak vstříc jde mu klaun,
když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
klaun tušení neměl jak zahynul král:
kdekdo křičel při té hrůze: "Inter arma silent musae,"
krále z toho strachu trefil šlak,
klaun tiše se smál a zem žila dále
a neměla krále, klaun na loutnu hrál,
D7 G D7 G
klaun na loutnu hrál, klaun na loutnu hrál ...

Lásko!

Ami
1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
E **Dmi E**
milostný dopisy s partií mariáše,
Dmi
před cestou dalekou zpocený boty zujem
C **E**
a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G
R: Lásko, zavři se do pokoje,
Ami G
lásko, válka je holka moje,
C G Ami G Ami E
s ní se miluji, když noci si krátím,
Ami G
lásko, slunce máš na vějíři,
Ami G
lásko, dvě třešně na talíři,
C G Ami G Ami E
ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,
v opasku u boku nabitou parabelu,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlástaní svalíme na kavalce.

R:

E
Rec: Levá, dva!

R:

Martině v sedmi pádech

1. V obálce džbán a květina a list, v němž ptá se Martina,
jak chutná chleba,
co jím, když země vymetám a proč jsem tady - a ne tam,
kde je mne třeba?
2. Smažím si vejce na špeku a, ač je očím do breku,
ústa se smějí,
když nad otázkou přemítám, proč nejsem tady ani tam,
kde prý mne chtějí.
3. Smět sedět vedle Martiny a píti suché Martini
k mokrému masu,
sotva bych asi uznával to, co jsem doma zpíval
za starých časů.
4. Ošlehán vichry větráků, měl bych už kolem metraku
tak, jak se sluší,
a kromě piva v žejdlíku měl bych i bachor z knedlíků
a tučnou duši.
- R: Ač je to jenom dvě stě kilometrů nebo ještě blíže
a zbývá už jen duše k proclení,
na politickém barometru setrvalá níže,
a dokud trvá, svět se nezmění.
5. Kdybych chtěl zajet k Martině, snad bych pak dělal v Martině
holoubky míru,
nebo bych bydlel v Záluží a doma z vody z kaluží
vyráběl síru.
6. A snad bych, věru, na to dbal a chodil řvátí na fotbal -
- to kvůli hlasu,
v putyce zpíval s čundráky a rumem léčil mindráky
z absence pasu.
7. Kdybych chtěl líbat Martinu, dal bych svou páteř za třtinu,
ohnutou větrem,
trávil si život schůzemi a večer brblal v přízemí
nad Černým Petrem.
8. Nosil bych hesla v zástupu a třeba stavěl chalupu
a kradl cihly,
koupil bych láhev stoličné a z jedné sklínky hořčičné
bychom si přihli.
- R:
9. Kdybych chtěl mluvit s Martinou, plet' bych si bukvy s latinou
a knutu s žezlem,
měnil bych pravdu ve lhaní, v častušku hudbu varhanní,
plet' dobro se zlem.
10. Dbal místo snění konzumu, nabádal děti k rozumu,
z prospěchu podlý,
žil pěkně vprostřed ohrady a zdobil okna, výklady
a vzýval modly.
11. Snad moh' bych najít v Martině přítele ve zlé hodině,
kdy člověk zoufá,
jenž uspí v stínu borovic a ví, že chlap chce skoro víc,
nežli si troufá.
12. Obalí trny sametem, v náruči skryje před světem,
horečku zchladí,
má cit i rozum člověčí a dá ti pocit bezpečí,
když všichni zradí.
- R:
13. Svět dává nerad, Martino, zadarmo nebo lacino,
však poznáš s lety,
že čas i kámen rozhodá a pouští když jednou zřídlo dá,
rozkvětou květy.
14. Až svět mne steskem obklopí, dám si tvou kytku do klopý,
jak kážou mravy,
po vzoru starých Habánů připiji vínem ze džbánu
na tvoje zdraví.
- R: ... 3x

Monika

C G7 C G7 C

1. JÓ, viděl jsem Moniku, seděla v lesíku nad přehradou,
vpletla si do vínku dva stvoly bojínku s kozí bradou,
s půvabem andílka svlékla se do tílka,
slunce jí osmahlo kůži,
kdybch byl koňadra, sed' bych jí na ňadra,
v zobáčku držel bych růži.

R: Moniko, Moniko, jsem jen tvůj, následuj,
vím, kudy do pekla a s kým, padadada.

2. Hodina minula, Monika usnula u jezera,
voči si zakryla Vojnarkou vod Tyla - teda pardon, ta je vod Jiráska.
Tak znovu:
jó, hodina minula, Monika usnula u jezera,
dala si pod hlavu zánovní Krútňavu vod Cikkera - teda vod Suchoně,
kdybch byl brhlíkem, stal bych se zvrhlíkem,
co nechte Sartra ni Prousta,
s hrdostí vlastence sed' bych jí do věnce,
v zobáčku držel bych chrousta.

R: + vím, kudy do pekla a s kým, padadada,
vím, kudy do pekla a s kým ...

Morituri te salutant

1. Cesta je prach a šterk a udusaná hlína
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
]: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
a pírká touhy z křídel Pegasů. :]
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]
- R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,
počkejte chvíli! Mé oči uviděly
tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!
Morituri te salutant, morituri te salutant!
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvěr - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]
- R:

Nevidomá dívka

1. V zahradě za cihlovou zídkou,
C Dmi C Dmi
C Dmi C Dmi
popsanou v slavných výročích,
C Dmi E Ami
sedává na podzim na trávě před besídkou
F G(-) E
děvčátko s páskou na očích.
2. Pohádku o mluvícím ptáku
nechá si přečíst z notesu,
pak pošle polibek po chmýří na bodláku
na vymyšlenou adresu.
- R: Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
Ami Dmi
Ami G7
tu nevidomou dívku,
Dmi G7 E
prosím vás, nechte ji si hrát,
Dmi Ami
vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
F(G) G(E) E
jež nikdy neuvidí, ač ji bude hrát.
3. Pohádku o mluvícím ptáku
a o třech zlatejch jabloních,
a taky o lásce, již v černých květech máku
přivezou jezdci na koních.
4. Pohádku o kouzelném slůvku,
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.
- R:
- Rec.=1.
5. Rukama dotýká se květů
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
jen na chvíli.
- R:

Omezená suverenita

1. Račte, panstvo, vyslechnouti baladičku,
kterak možno usednouti na vějičku,
[: slyšte slova podložená četbou Tacita
o tom, co je omezená suverenita. :]
2. Od zastávky u Anděla lkala Lajka,
z amplionu dováděla balalajka,
[: balalajka rozladěná, velehlasitá
učí, co je omezená suverenita. :]
3. Z poloviny skryti stínem tamaryšku,
číhali jsme s Antonínem na Maryšku,
[: neboť, je-li polapena, pozná ta či ta,
jak vypadá omezená suverenita. :]
4. Jede Mařka autokarem z Pohořelce,
povídá si s Lomikarem o veselce,
[: jen co bude začepena, hned mu spočítá,
co znamená omezená suverenita. :]
5. Do účesu vpletla stužku s pery dravce,
vzpomněla si na častušku, na Psohlavce,
[: když je pečeť přelomena, právo neskýtá,
lidu zbude omezená suverenita. :]
6. S pečlivostí předojemnou palaš kuje,
dokuje, a pak si se mnou zalaškuje,
[: doma ho pak jeho žena bičem přivítá,
nastane mu omezená suverenita. :]
7. Mějte z toho poučení, lidé milí,
neházejte přesvědčení do obilí,
[: neboť, je-li zahozena flinta do žita,
přijde na vás omezená suverenita. :]
8. Za tenhleten morytátek mravokárný
zašijou tě nákej pátek do cvokárny,
[: naučí tě vyškolená autorita,
kterak chutná omezená suverenita. :]

Pieta

Emi Edim Emi H7

- Emi Edim Emi D7
1. V rohu náměstí, kousek od nádraží,
Emi D7 G A H
pod černým baldachýnem komínem vytvořeným,
Emi Edim Emi D7
němá bolestí stála nad drenáží
Emi D7 Emi
Madona s mrtvým synem umučeným.
2. Stála zmatená nenadálým hlukem,
na ruce déšť jí padal jak slzy velekněze,
trochu zděšená podnapilým plukem,
Emi D7 G A H7
co vůbec nevypadal na vítěze.
- Emi D7 Emi D7
R: Stojíce u Piety kouřili cigarety
Emi D7 G A H
a šnapsem žízeň hnali kilometr klusem,
Emi D7 Emi D7
kuplety z kabaretu zpívali pro Pietu,
Emi D7 G A H
a když je dozpívali, otráslí se hnusem.
3. Měli monstrance cestou nakradené
a snímky pro rodiny, jež léta neviděli,
místní sebrance, válkou nakažené,
tu trochu zeleniny záviděli.
4. Holky z ulice trochu pomuchlali
a pak jim zaplatili držadlem bajonetu,
sklady munice pečlivě zavírali,
a pak se posadili pod Pietu.
- R: Sedíce pod Pietou cpali se omeletou,
hlasitě nadávali na pitomou nudu,
čmárali po Pietě pozdravy Mariettě,
kterou si půjčovali, neznajíce studu.
5. Jednu neděli polní zabalili,
poslední pohlednici příbuzným odeslali,
potom odjeli, aniž zaplatili,
na cestě železnicí usínali.
6. Nikdo neplakal, nikdo nelitoval,
nikoho nebolelo, že jeli bez loučení,
někdo přitakal, jiný poděkoval,
nikomu nescházelo poroučení.
- R: A jenom pod Pietou holčičku pětiletou
písmena zaujala načmáraná křídou,
Emi D7 Emi D7
číst se však neučila, tak nápis pohládila,
Emi
písmena rozmazala, zbytek umyl déšť,
Emi6 Emi96
zbytek umyl déšť, zbytek umyl déšť ...

Píseň Neznámého vojína

Rec: Zpráva z tisku: 'Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína.' A co na to Neznámý voják?

- Ami** **E7**
1. V čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzantém,
Ami E7
černá saka a žena hrdiny pod paží s amantem,
Ami **E7**
kytky v dlaních a pásky smuteční civí tu před branou,
Ami
ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehranou.
F **G**
Co tady čumíte? Vlezte mi někam!
Ami **G**
Copak si myslíte, že na to čekám?
Ami **G7**
Co tady civíte? Táhněte domů!
Ami **F** **E7** **Ami E**
Pomníky stavíte, prosím vás, komu?
2. Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,
je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet,
pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,
ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.
Co tady civíte? Zkoušíte vzdechnout,
copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?
Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?
Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!
3. Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,
ježto s těmi, co střílej' po sobě vůbec nic nemají,
mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,
žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.
Kolik vám platějí za tenhle nápad?
Táhněte raději s děvkama chrápat!
Ami **G** **G7**
Co mi to říkáte? Že šel bych zas? Rád?
Ami **F** **E** **Ami Ami6**
Odpověď čekáte? Nasrat, jo, nasrat!

Píseň o žrádle

- Ami** **G** **Ami** **E7** **Ami E7**
1. Leže ve vaně, zamilovaně pěju Ivaně dumku,
Ami **G** **Ami** **E7** **Ami**
dumku pěju jí, čímž jí sděluji, že jí daruji sumku,
G7 **C** **Dmi E7** **Ami**
zabalím jí do sumky čtyři kosti od šunky,
E7 **Ami** **E7** **Ami**
k tomu pracně sehnány dva dietní párky,
Dmi **Ami** **Dmi E7** **Ami**
přibalím i strýčkovi deset deka svíčkový
E7 **Ami** **E7** **Ami**
a půl kila sekaný na vánoční dárky,
Dmi **Ami Dmi E7** **Ami E7** **Ami E7** **Ami E7**
laj laj ...
2. Kdo mi zamezí ležet za mezí, baštit hovězí pádlem,
pěti s Anitou píseň masitou s bradou pokrytou sádlem,
netřeba jest člověku, žítí zrovna v pravěku,
chce-li slonem na špeku obohatit čundry,
pakliže chceš dobrotu z mamutího chobotu,
stačí zajet v sobotu do sibiřský tundry,
laj laj ...
3. Stojte na laně, hledím na laně, angažovaně zívám,
myslím na špitál, čtu si Kapitál, abych neškytal, zpívám,
s bujným potem na čele zpívám píseň vesele,
nechce se mi Angele přinášeti růže,
usmívám se nasládle, smažím tura na sádle,
zpívám píseň o žrádle, neboť to se může,
laj laj ...

Píseň pro blbouna nejapného

- Ami** **E**
1. Samička blbouna nejapného
Ami
kráčela z Berouna do Slaného,
Dmi **Ami**
že prý se na krásku nepromění,
Dmi **E**
dokud jí nezazní z kurníku kuropění.
2. Chtěl jsem si dokázat přesvědčení,
že bych měl ukázat vysvědčení,
páč jsem vždy prospíval v zoologii,
tak jsem jí zazpíval tuhle tu melodii.
- A** **E**
R: Srdce mi v těle plesá tichým hlasem břehulky,
A **E**
ze Skalnatého plesa nesu pro vás křehulky,
A **A7** **D**
tokám jak tetřev hluchý s komplexem vzdělance,
A **E** **A**
ač nejsem Jiří Suchý, zpívám vám romance:
E **D** **E** **A**
pro vás, slečno Didová, zní ta píseň lidová,
E **A** **E**
připadá vám asi snadné čekat, až vám na hřbet spadne
A **D** **E** **A** **E** **A**
místo štěstí podkova nebo kostka žulová.
- Ami**
Rec: Blboun nejapný, latinským jménem Didus ineptus, pták tělem
husa, křikem orel, provokoval anglické námořníky na
E **Ami** **E**
ostrovech do té míry, že byl vyhuben.
3. Se slečnou Didovou Ineptovou
prošli jsme alejí jabloňovou,
když potom kohouti kokrhali,
to byste Didovou určitě nepoznali.
4. Když jsem jí zajíce chytil lase-m,
řekla mi "drahoušku" orlím hlasem,
"nepatřím ke ptákům masožravým,"
na což jí povídám: "Jste husa, to vám pravím!"
- A** **D E A D A**
R: + pam pa ...

Potkal jsem svou tchýni

- D**
1. Potkal jsem svou tchýni na mostě v Bechyni,
A **D**
vítr jí rozfoukal drdol,
moje milá tchýně kráčela si líně,
A **D**
neboť si koupila Sidol.
- G** **D**
R: Sidol je voda na čištění kamen,
A **D**
ten, kdo ji pije, s tím je provždy amen,
A **D**
proto taky Sidol nepiju!
2. Když si tvoje tchýně libuje ve víně,
můžeš jí ho trošku vypít,
až to tchýně pozná, bude mela hrozná,
halt se nesmíš nechat chytit.
- G** **A** **D A D**
R: + -ju, -ju, -ju, proto taky Sidol nepiju!

Salome

- Ami C**
1. Něžná i proradná, krutá i bezradná,
G
plamen i červánek, ďábel i beránek,
E
cukr i sůl,
Ami C
u vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků
G
císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil
E
království půl.
- Ami E Ami**
R: Salome, noc už je na sklonku,
C
Salome, podobnas' úponku,
G
podobna kytaře pro svého vladaře,
E
Salome, tančíš.
- R: Salome, stáli už Křtitele,
Salome, usměj se vesele,
točíš se ve víru, ústa jak upíru
Ami C F E Ami C E
krví ti planou, Salome, la la la ...
2. Noci už ubývá, císař se usmívá,
pokojně mohu žít, všeho lze použít
pro dobrý stát,
možná ho napadlo prastaré říkadlo:
dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse
nemá se štkát.
- R: Salome, netanči, nechceš-li,
Salome, hosté už odešli,
jenom roj komárů dopíjí z pohárů
krůpěje vína.
- R: Salome, trochu jsi pobledla,
Salome, v koutku jsi usedla,
vička máš šedivá, nikdo se nedívá,
Ami E Ami C G E Ami
Salome! Pláčeš ...? La la la ...

Vasil

- D Hmi G A**
1. V botičkách z kozinky vybírám rozinky z koláčků,
D Hmi G A
vybírám zběsile pro tebe, Vasile, miláčku,
D Hmi G A
šičky už došily svatební košili z batistu,
Hmi Emi F# Hmi A7
krmení zvěře je, když vrznou veřeje a tys tu, a tys tu.
2. Mé oči nevěří - přišel jsi se zvěří k obědu,
neseš mi křepelky, v botičkách Popelky, k tobě jdu,
na mojí košilce šič z Košic vyšil "C" zdvojené,
že nejsem komtesou, starosti moje jsou, tvoje ne, tvoje ne.
3. Na rtech máš enzymy, to asi od zimy třeskuté,
proti tvé nechuti na tácku nesu ti misku thé,
v čaji jsem zkvasila dva vlasy Vasila-hippieho,
jsou v něm i nějaká afrodiziaka, vypij ho, vypij ho!
4. Čaj, který vypiješ, zanechá stopy, jež trvají,
tisíciem kilowatt budem se milovat, šohaji,
v milostném zátiší vášně pak nejvyšší vybuchne
tiše a všestranně - tvá láska ke straně!
"Probůh, ne! Probůh, ne!"

Veličenstvo Kat

1. V ponurém osvětlení gotického sálu
kupčící vyděšení hledí do misálů
a houfec mordýřů si žádá požehnání,
[: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
2. Kněz-dábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
[: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :]
- R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
z ostnatého drátu páchne to shnilotinou,
v kraji hnízdí hejno krkavčí,
lidu vládne mistr popravčí.
3. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacírů se raduje a jásá,
[: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
4. Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
[: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
- R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.
5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
[: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :]
6. S úsklebkem Dábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
[: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :]